

શ્રી

નવ તરંગ

વાને

મુની મહારાજ હીરવિજયજી મહારાજશ્રીનું
દ્વંક ઓપાખ્યાન,

બનાવનાર

ગાસાંધ. નારણગરજી લીમગરજી

ડે. નરસંકે તાલુકે નડીઆદના

આવૃત્તિ પહેલી

પ્રત ૨૦૦૦

અમદાવાદ.

જયન્તી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ હીલીદરવાજે ચક્રધામાં

હીમત ૦-૧-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાબિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૯૭૬ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ બાલતરંગ.

વિષય ૬-૬૭

શ્રી

નવ તરંગ.

યાને

મુની મહારાજ હીરવિજયજી મહારાજશ્રીનું

ટુંક વ્યાખ્યાન.

ખનાવનાર

ગાસાંઇ, નારણગરજી ભીમગરજી

કે. નરસંઘ તાલુકે નળીઆદના

આવૃત્તિ પહેલી

પ્રત ૨૦૦૦

અમદાવાદ.

જયન્તી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ દાહીદરવાજે ચકલાગાં

કીમત ૮—૧—૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૪-૧૪ ૧૯૭૬

અર્પણપત્રિકા.

— — — — — ૦ — — — — —

પરમ વિવેકી, અને શુભેચ્છક, નરસંહા નિવાશી
ગોકળદાસ સાકળચંદ શાહની પવિત્ર સેવા.

આપ વિવેકી, મારી સાથે સારો સબંધ ધરાવો છો.
અને ઐક્ય ભાવ રાખી કદર જાણો છો તેથી મારા તરફથી
પ્રગટ થતું આ લઘુ પુસ્તક હું આપની હિમેશની
ચાહતોથી માટે આપને અર્પણ કરવા ઉત્સાહી જાન્યો છું.
માટે તે દિવસનો માન્ય કરજો.

હી હું.

ગે.સાધ. નારાયણીરજી સીમગરજી.

માળે. નરસંહા. તા. હુકે નજીયાદ.

નવ તરંગ

વાને

મુની મહારાજ હીરવિજયજી મહારાજશ્રીનું
દુકં વ્યાખ્યાન.

શ્રી ગણપતીની સ્તુતી.

રાગ ધનશ્રીની દેશીનો.

ગણપત ગુણ તારા હું ગાઉ પ્રીતે લાગુ પાય.
અવગુણ મારા ઉર નવ ધરશે સદાય રહેજો સ્થાય. ગણપત-
શુભ કાર્યમાં ગણપત તારૂ, સ્થાપન પેહેલુ કરાય;
વિદ્ય તેમાં તલપુર નવ આવે, કામ સિદ્ધિ સહુ થાય. ગણપત-
તારા ગુણનો પાર ન આવે, દુર્જન દુર પળાય;
ગણપત નામ રસનાએ રટતાં સદ્ગુણ જીવંત થાય. ગણપત-
ઉમીચાળના પુત્ર તમે છો, તાત શંભુ કહેવાય;

ગણપત તું હંદાળો દીસે, ભોળા દીકનો રાય. ગણપત.
તારાં દર્શન કરવા આવે, મુક્ત પાપથી થાય;
નારણુગર કહે તારા નામથી, ભવ જળ પાર તરાય. ગણપત.

શ્રી સરસ્વતી માતાની સ્તુતી

(પીતા માતા ક્ષમા માણુ, ઘણો લાજ પગે લાગુ એ રાગ.)
સરસ્વતી માત વંદુ હું, જીવ્યા એવાસ કરજે તું;
નમન તુજને કરૂં પ્રીતે, સ્વીકારો માત ધરી ચીતે;
માજી હું બાળ તારોજી, થાને તું સ્હાયે બેડોજી. સરસ્વતી.
માજી ગુણ તુજમાં છે ઘણો, સંકટ મારાંને પ્રીતે હણો;
તારી સ્હાયતા વિનાનો નર, નક્કી તેને સમજવો ખર.સરસ્વતી.
તારા ગુણથી તો હૃદ આવી, છળી તારી મુને ભાવી;
સ્તુતી મારીને ઉરધારો, ખરો આધાર છે તારો. સરસ્વતી.
નારણુગર કહેછે શીશ નામી, માજી તુજ સ્હાયતા પામી;
બાળક જાણી પ્રીતે પાળો, થાએ સ્હાયે ને ઉગારો. સરસ્વતી.

શીવજીની સ્તુતી.

રાગ વણુજરો.

હર હર શીવ શંભુ મોરારી, લ્યો અરજી ઉરમાં ધારી;
કર જોડી હું સ્તુતી કરજી, તમ ધ્યાન રૂઢેમાં ધરજી;
મુને લેજો શંભુ ઉગારી, લ્યો અરજી ઉરમાં ધારી. હર હર.
હું અબળજી બાળ તમારો, થાઓ સ્હાયને મુજને આધારો;
કરો મુખો ને દુઃખનીવારી, લ્યો અરજી ઉરમાં ધારી. હર હર.

હું બાળક શરણે આવ્યો, સાથે પુન્ય પાપ બેલાવ્યો;
 તેમાં પાપોને દેજે નીવારી લ્યો અરજી ઉરમાં ધારી. હર હર.
 કરજોડી નારણુગર કહે છે, તુજ ચરણમાં ચીતરેહે છે;
 તેનાં હુઃખને દેજે સંહારી, લ્યો અરજી ઉરમાં ધારી. હર હર.

પ્રભુ સ્તુતી.

રાગ માઠ.

પ્રભુ અંતર જામી, છો બહુ નામી, ગરૂડાગામી જોશો ના મારાં કામ,
 અમે પાપીને કામી, ને બહુ ખામી, તમે છો સ્વામી. જોશો.
 બુદ્ધી વિકત આ બાળક તારાને સ્હાયે થા સુંદીર સ્યામ;
 સુબુદ્ધી અર્પણ કરીને ટાળો કુબુદ્ધી તમામરે. પ્રભુ.
 અબળ બાળકછું હું તમારો જુઓ ધારીને આમ;
 નજર કરીને પેખો પ્રભુજી, સાંમળી થનસ્યામરે. પ્રભુ.
 મીરાં બાઈનાં વીખ આરોગ્યાં, કરી સુગ્રીવની સ્હાય;
 વિલીક્ષણને પ્રીતે તાર્યો, રક્ષાધી સુધનવાયરે. પ્રભુ.
 મુંઠ મન મમતામાં રહે છે, હૈકે ધારી હામ;
 ભવ તરવાનો ભાવ ધરીને, ભજીએ તારૂ નામરે. પ્રભુ.
 દેહ નાવ ડગમગ થયુંને, હારી બેઠા છીએ હામ;
 મચ્છવો મલે તારા નામનો તો, સઘાયે સઘણુ હામરે. પ્રભુ.
 દાસ નારણુગર કરજોડીને કહે છે વારંવાર;
 શ્રેવક તારાને સ્હાયે થઈને, ઉતારજે ભવ પારરે. પ્રભુ

રામ માંડ.

જીવો કેવી મઝા છે મુનીયે આજે, તાણી છે તલવાર,
 કરવા સુકીત કાજે, રાખવા લાજે; " "
 જ્ઞાનરૂપી તરવારજ બાણો, વચન નેત્ર પ્રમાણ,
 કુમતિ શતરૂને કાપી નાખી લેવાને શુભ લાણુરે. જીવો.
 જ્ઞાનરૂપી તલવાર મુનીની, તેજ માંહે ભરપુર;
 સુકીતની તે રુડાયમાં રેછે, છેદે બુદ્ધી ફરે. જીવો.
 વચન નેત્ર આ કેવાં દીસે છે, મુનીવરનાં વિકાળ;
 શુણીયલ ઉરમાં આનંદ પામે, પાપીના પેટમાં ફાળ. જીવો.
 જેમ દેવોએ દાનવ દળીયા, રાખો એ એધાણ;
 અડગ લઇ મુની મોહદળ છેદે કુક્રમની કરે હાણ. જીવો.
 સંસાર દરીયો આ પુરણ ભરીયો. અહંકારી અથડાય;
 હિર વિજય મુની નાવ બતાવે, કહો તે પાર પડાય. જીવો.
 મુનીતણા તો ગુણહું ગાઉં, હૈડે ધારી હામ;
 નારણગરજી કહેતાં ઉમંગે રાજી રાખજો રામરે. જીવો.

શ્રી મહામુની હીરવીજ્ય મહાત્મ.

(નવ જઘંશ એ રાહ.)

આલો આજ (૨) મંદીર જીન જાના, મુની ચરનમેં શીશ કુકાના
 મુની લીન ગુનસેન્યારા, મદ લોભ મોહ નહિ પ્યારા;
 માયાસેં વેર, ધર્મકીલેર, દયાકી નેહર સેજ ખુલ જાના. મુની.
 મુની હકીમ ભોવ હે ભારી, દે જ્ઞાન મોલી શુભકારી;

રોગ કટ જાય, પાપકટ જાય, જ્ઞાનમેં ન્હાય, વાંચીત પાના. મુની
 મુનીકી હકીમત સચી, દુસરી સખ માયા કચી;
 કુબુદ્દી શીર, લગા દેતીર, રટે મહાવીર, કાલકટાના. મુની
 જીન વાણી મુખસે બોલે, નહિં હિર વીજયકી તોલે;
 અહા મુની દેવ, મીલે તતખેવ, ઉઠી લે સેવ, બંધ છુડાના. મુની
 આ ગુણ નારણુગર ગાવે, જીન મંદીરમેં નીત આવે;
 પકડ કે હાથ, મીલાહે નાથ, મુનીકે સાથ દીલ લગાના. મુની

(રાહ) પુનમચાંદનીનો.

ચાલો પ્રીત ધરીને મુની ચરણે જઈ વંદીએરે;
 જેના સદગુણ સર્વે લઈએ ઉરની માંહી, એવા ઉત્તમ ગુરની
 શિક્ષા ઉરમાં ધારીએરે

સાખી.

હીર વિજય મુની તણા, ગુણ છે અપરંમ પાર,
 નામ પ્રભુનું સમરતાં, શાસ્ત્ર તણે આધાર;
 જેને પ્રભુ તણુ તો નામ રહ્યમાં રમી રહુંરે,
 હરદમ લાગી રહું છે પ્રીતમ ઉપર ચીત. એવા

સાખી.

મોહ મમત માયા નહિ, નહિ લોભ અભિમાન,
 કામ ક્રોધ સૌ ત્યાગીને, ધરે નીરંતર ધ્યાન;
 પ્રભુ તણીતો વાખ્યા હરદમ ઉચરેરે,
 જીન સાસન ઉપર પુરણુ ધારે પ્રેમ. એવા

સાખી.

અનુભવો વચનજ ઉચરે, તામસ ગુણનો ત્યાગ.

ગુણ તણા લંડાર છે, સત્વ ગુણ સુ રાગ;
જેણે રજે તમે ગુણ પ્રીત ધરીને પર હર્યારે,
હીધો સત્વગુણનો સમજી દીલમાં સાર.

એવા.

સાખી.

ધર્મ ઉપર મમતા ધરી, કરે શુદ્ધ ઉપદેશ,
પાટ ઉપર બિરાજ્યા, રમણીય રૂડે વેશ;
ઉપર ચંદ્રવોતો બીક થકી બળકી રહ્યોરે,
ફરતી શોભી રહી છે ઘેરી ગુલાબી બુલ.

એવા.

સાખી.

કલ્પ સુત્ર કરમાં ગ્રહી, વદે મુખે વાખ્યાન,
સમજીજન દીલમાં ધરી, તે સૌ ધારે ધ્યાન;
જેણે સેવકોને પ્રીત ધરીને તારવારે,
કીધો દીલ થકી ભો એવો દ્રઢ વિચાર.

એવા.

સાખી.

મુની તણે ઉપદેશ લઈ, શ્રાવક સર્વે આજ,
પ્રીત ધરી દીલની મહી, કરે ધર્મનાં કાજ;
ઉપદેશ ખરે ખર મુની તણેઉરે ધર્યોરે,
જેણે બોધ દીધોછે કરવાને શુભ કાજ.

એવા.

સાખી.

ગૌતમ સમ મુની મહ્યા, પ્રીતે કરીયે સેવ,
સુખ સુર્ય ઉદય થયો, હીરવિજય મુની દેવ;
આ નારણુગર કહે પ્રીત ધરીને સેવજ્યોરે.
જેથી અભય દાનતો સહેજ થકીજ પમાય.

એવા.

રાગ માઠ.

આજે મુનીવર આઠ્યા, પ્રીતે વધાઠ્યા, સુમતી લાઠ્યા, શોભાને
 નહિ પાર.
 સૌને મન લાઠ્યા, સુંદીર કાયા, ગુણ શીખાઠ્યા, શોભાનો નહિ પાર;
 સારદામાતુ પ્રીત ધરીને, સેવકને થા રુદાય,
 ખુદી વિકત આ બાળકતારો; મુનીવરના ગુણ ગામ. આજે.
 બોધજ સર્વેને શુભ દેછે ઉલટ આણી મન;
 શ્રાવક સર્વે આજ્ઞા ઉઠાવા થઈ રહે આધીન. આજે.
 અપાસરાની માંહે મુની મુખ, ગુણ પ્રભુના ગવાય;
 વર્ણ અરાટે શ્રવણ કરે છે; સુરતા સરખી સમાયરે. આજે.
 પડકમુ કરવા પ્રીત ધરીને, નર નારી આવે નીત;
 જૈન દાસોની સેવા માની, પુરણ ધારે પ્રીતરે. આજે.
 દુઃખ દરિયામાં ડુબતા દેખી, કોધો મુનીએ વિચાર;
 ચત્ર માસ અહીં ગાળવા, વસ્યા અપાસરા મોઝારે. આજે.
 ભાદરવા સુદી ચોથને દીને, કીધુ છે રૂઢુ કામ;
 પશુઓનું દુઃખ દીલમાં જાણી, છોડાવ્યાંછે તમામરે. આજે.
 દર સાલે એ ચોથને દિને અણોજો પાળવા કીધ;
 શ્રાવક શ્રાવક પાસે વેંચાવી, શુભ શીખામણ કીધરે. આજે.
 સવા સવા શેર ઘર દીઠ આપી, બાકી રહ્યું નહિં કોઈ;
 વર્ણ અઢાર માંહે વેંચી, સરખી નજરે જોઈરે. આજે.
 વીધાર્થી આઠ્યા વંદવાને લાખ્યા ચરણમાં પાય;
 આશીશ રૂડી દીધી મુનીવરે, વળી અપાવી રજાયરે. આજે.

- ઐથને દીને રત્ન અપાવી, બાળ બહુ મકલાય;
 મુનીવરના ગુણ હોંસે ગાતા, ઘેર પોતાને જાયરે. આજે.
- ઠંકો પ્રભુના નામનો દીધો, ખેંડ વાજાં વગડાય;
 શ્રાવક સર્વે પર પ્રીત ધરીને સદાય રહે છે સહાયરે. આજે.
- મેંના માંહે તપીયાં ખેડાં, સુખપાલો પણ સાથ;
 આનંદ ભરીયા શ્રાવક ચાલે અન્નો અન્ન હાથરે. આજે.
- સુંદીર ઘોડા શણગારીયા છે, બાળકો ખેસવા સાર;
 ઘોડા ગાડીયો આવી ઉભી, ઠંકો ઘોડે સવારરે. આજે.
- કદપ સુત્ર ઘોડે ખીરાજે, ધુપ ચમર ઢોળાય;
 વરઘોડો ત્યાંથી નીકળી, આવી ઉભો માંયરે. આજે.
- ગુલાબની ગીડદી થઈ, જય જયકાર સંભળાય;
 કદપ સુત્ર આગળ ચાલે, પાછળ ઐશ્વ થાય;
 છત્રીસ વાજાં વાગતાં, સરણાયોપુરે સાદ,
 અઢંગ વાગે જોરથી, થાયે કાંસી ભુંગળના નાદરે. આજે.
- તેની પાછળ ચાલે શેઠાણીયો, મંગળ ગીતાં ગાય;
 સ્વપનાં શીશ ચડાવીયાં જેને હૈયે હરખન માયરે. આજે.
- મેના સુખપાલ નોખત ઘોડાં, ખેંડ વાજાંની સાથ;
 ઐથને દીને કુલેકાનો, વરણ્યો ન જાએ ઠાઠરે. આજે.
- પાંચે છંદ્રીયો વશ કરીને ખટરસ સાથે ખેદ;
 અષ્ટ આવર્ણનો ત્યાગ કરીને ભાળ્યો પ્રભુનો લેહરે. આજે.
- હીર વિજય મુની મહારાજના ગુણ ન ગણી શકાય;
 ભુલ ચુકની માણી દેખે, સર્વે સભાસદ રાયરે. આજે.

નજર કરીને પેખો મુનીવર, લાગુ ચરણમાં પાય;
દોષ મારાની માફી કરજો, ગુણ નારણગર ગાયરે. આજો.

મુનીએ વિહાર કર્યો ત્યારનું.

દીલગીરી દીલ સૌને ભરી, વિહાર કરે મુનીરાજજી;
તીર્થ ગુરૂ સંભાળજો, કહે સેવક સૌ આજજી—

મુનીવર વહેલા પધારજો. ૧

ગુણ તમારા નાન વિસરે, છો તમે ગુણના ભંડારજી;
ઉપદેશ રૂઝે આપતા, જાણી શાસ્ત્રનો સારજી. મું ૨

નરસંક્રમાંહે પધારીને કીધી શોભા અપારજી;
ઘડીએક અમને નહિ વિસરે, જ્ઞાન વચન રસાળજી. મું ૩

અપાસરે નીત આવતા, જોવા ગુરૂ મુખ માટજી;
નગર આવી નમતુ ગધુ, મુની પડી ત્યાં પાટજી. મું ૪

ગમશે નહિ અમને જરા, દેખ્યા વિણ દેહારજી;
ઉપદેશ રૂઝે કોણ આપશે, ઉતરવા ભવ પારજી. મું ૫

ઘેર જરા ગમતું નહિ, આપ વિના લગારજી;
અપાસરે આવી નીન જોસતા, ભજતા તારણહારજી. મું ૬

નામ પ્રભાતે સમરતાં, કોટી હુઃખ દૂર ભયજી;
ગુણીયલ ગુરૂ એવા ક્યાં મલે, ગુણ ગણી ન શકાયજી. મું ૭

દર્શન કરતાં મુનીવર તણાં, પાપ અનંત કપાયજી;
જ્ઞાન વૈરાગ્ય થકી વધુ, સન્નમાર્ગથી થાયજી. મું ૮

વાળ્યા સમુદ્ર સરળી કરે, જ્ઞાને કરીને અપારજી;
જો જૂન આવે વંદવા, પામે સંશયનો પારજી. મું ૯

અનુભવે આતમ ઓળખી, અખંડ જ્ઞેત જોગાઈજી;
 લેખ લીધો આ ભવ મહી, જ્ઞાન ગંગમાં ન્હાઈજી. મુ૦ ૧૦
 જીનસાસનજી નોતુ જાણતું, શ્રાવક વિના ખીજી જોરજી;
 નરસંકા માંહે પ્રગટ કર્યો, ઝાઝો જૈનનો તોરજી. મુ૦ ૧૧
 ઘોર કુકર્મી મટી ગયા, હિરવિજય પ્રતાપજી;
 સુક્રીતમાં સર્વે ભજ્યા, મુકી લોભને પાપજી. મુ૦ ૧૨
 નારણુગર વંદન કરી, આધીન થાય કહે આજજી;
 દર્શન ફરીથી આપજો, મહેર કરી મુનીરાજજી. મુ૦ ૧૩

રાહ, મુજ ઉપર ગુજરી પીતા પાદશાહ જાણી.

મુની હોર વિજય મહારાજ, અતિ સુખકારી;
 કરી નરસંગડાની માંહે શોભા બહુ સારી.
 સૌ શ્રાવક ઉઠાવે હુકમ ગુરૂનો પ્રીતે,
 ચાલે છે સેવક સહુ ધર્મની રીતે. મુની હિરવિજય મહારાજ.
 મુની વાખ્યા કરે છે નીત જોશી વિવેકે;
 ત્યાં મુનીવર ઉરમાં, વિચાર ઉપજ્યો એક;
 તે વિચાર મુનીયે, સભા માંહી દર્શાવ્યો,
 તે સર્વે વીવેકી સભાના દીક્ષમાં ભાવ્યો. મુની.
 ગુરૂ વદ્યા મુખે વચન, સુણો સહુ ચીતે,
 કરો અકમ્બ ઓછવ, આણી ઉરમાં પ્રીતે;
 તે વાત સભાના સર્વ જનોએ વખાણી,
 સ્વીકારી મુનીવર તણી, વીગતે કહાણી. મુની.

અઠાઈ અને મંડપ રચનામાં, સીધા,
 મંડપ રચનામાં દસ દરવાજા કીધા;
 સૌ દરવાજે સુંદીર કમાનો કીધી,
 વળી મુખ્ય દરવાજે નોખત મુકી દીધી.
 ઉપર ઝંઝમને માંકી ચંદરવા શોભે,
 ઘની કાચ તણી કમાનો નેવા મન લોભે;
 હાંડી જુમરને તખતા શોભે બહુ સારા,
 વળી ચંદરવાના છોડ ખીટ્યા જેમ તારા.
 રત્ન જડીત સીંહાસન ચાંદીનું લાવ્યા,
 તે ઉપર ત્રીભુવન નાથ, પ્રભુ પધરાવ્યા;
 બાંધ્યા કાચ તણી કમાને મોતીના તોરા;
 માંડી જળ હળતી છે જોત, બાંધ્યા છે ગોળા.
 મંડપ રચના છે ઇંદ્ર સભાથી સારી,
 ધિરાજે પાટ પર મુનાવર આનંદકારી;
 ત્યાં વીધી સહીત પધરાવ્યા પ્રભુ મુનીરાજે,
 આવે ઇંદ્ર મહી સૌ દેવ પુજનને કાજે.
 ઇંદ્રાણીયો ભરી થાળ પુનંપો લાવી,
 પ્રભુ કંઠે ધરાવા હાર અપમ્મર આવી;
 રૂસ્નાઈ છે જોવાને જોગ નગર સૌ આવે,
 ઓછવ ત્યાં હરદમ પ્રભુ ચરણમાં થાવે.
 મૃદંગ કાંસીને ભુંગળ નગારાં વાજે,
 લેંઘાપુરેછે સાદ લોખતો ગાજે;

મુની.

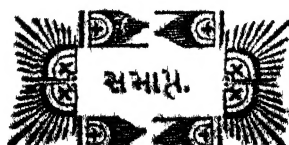
મુની.

મુની.

મુની.

મુની.

વળી જ્ઞાન પાંચમે જ્ઞાન પુજા પણ કીધી,
 મુનીવર બેશીને પાસ લણે સૌ વીધી. મુની.
 કુર્ચુ આઠમને દીને કુલેકુ ભારી;
 આવી છે ટોળી પ્રણ બુવે નરનારી;
 જેનો ભાવ પુરણ જૈન ઉપર જોઈ દીલ રાચે,
 આજીવન નરધાની સાથ. ભવીજન નાચે મુની.
 ચારઠ મેનાં સુખપાલ. નોખતો વાજે;
 પ્રણ શાન્તિ નાથ મહારાજ રથે બીરાજે,
 છત્ર અબદાગરી સાથ છડી પોકારે.
 જેમ ચઢી દેવતાઈ ક્ષેત્ર ખરે આવારે મુની.
 આથે ધુપ ચમર ઢોળાય પ્રભુજી પાસે;
 કરે આછવ પ્રભુનો ત્યાં ધરી ઉડ્ડારે,
 રથ પાછળ ચાલે સૌનાર ગીતતે ગાએ;
 વળી પાછળ ચાલે સૌ શેઠ હરખ નવ માથે. મુની.
 જળજળત્ર પ્રભુજી કરી પાછા પરવરીયા;
 મુની હિર વિજય પ્રતાપ પાપપર હરીયાં,
 કહે નારણુગર મુનીરાજ, અરજ હર ધરજો;
 મુજ ભુલ ચુકની માફ તમે તો કરજો મુની.

જાહેર ખખર,

સદરહું ખૂક, તથા તે સિવાય નીચે લખેલી અસર
રામબાણુ દવાઓ હમારા તરફથી પ્રગટ થઈ છે. તે જે
તેણે નીચેના શિરનામે લખી મંગાવી લેવી.

જીલાખની ગોળીઓ.	• ૧ •	} રપાસ ૫
કમળો અથવા કમળીની દવા	• ૪ •	
હળી એક.	• ૪ •	
દાદરની દવાની ગોળી, યાને પધરી	• ૪ •	

(૧) જીલાખ એકજ વખત લેવાથી પેટમાંના તમામ કચરો
બહારી સેહેલાઈથી કાઢી નાંખે છે પેટમાં આકડી ન આવતા છાતીનો
કચરો, અને પિત્ત વગેરે નોડી નાંખે છે.

(૨) કમળો કે કમળી ગમે તેટલી મુદતની હશે વધુ માત્ર
વધુ ચાર દિવસ દવાનો ઉપયોગ કરવાથી આરામ થશે.

(૩) દાદર ગમે તેવી કાળી, રાત્રી કે ગમે તેવી ગમે
તેટલી મુદતથી હઠ લેઈ જતી નહીં હોય તો આ દવાને મેળાપ થતાજ
તુરત નાસ પામશે. વધુ ખુલાસો દવા સાથે મળશે.

દવાઓ ખાસ મહાત્માના અનુભવ વાળી રામબાણુ છે.

મળવાનું	}	કર્તા.
		ખાસાંઈ નારણગરજી સી'મગરજી.
ઠેકાણું	}	ઠે. મોજી નસંડા-તાલુકો-નહીઆદના
		અને
		મહાન્ત. વાગલારથી હરે અમૃતલારથી મુરજલારથી
		ઠે. અમદાવાદમાં દુધાધારીનીવાડીમાંના, ની પાસેથી મળશે.

